

Trošku jsem se divil, když jsem kolem jedenácté hodiny večerní, 24. listopadu letošního roku, viděl manžele Konečných v družném rozhovoru s mužem ve smokingu. Ten muž si zrovna zalamoval palce s paní Hanou a s panem Michalem Juppem se družně plácali po zádech. Poté zmizeli do zákulisí Lucerny a zaslechl jsem jen, jak paní Hana říká muži ve smokingu: „Tak Románku, ujednáno.“

Čtenáři vědí, že tato scéna se odehrála na oslavě dvacetin časopisu Folk & Country. Za použití přátel z agentury XYL jsem zjistil překvapivé podrobnosti. Pán ve smokingu se jmenuje Ing. Roman B., a má funkci ředitele známého festivalu Pražské jaro. Po zaplacení faktur zmíněné agentuře, s pocitem chudých Vánoc, vím téměř vše. Ano, známý hudební festival bude čistě folkový. Mohu prozradit i určitou zajímavou pikantní informaci: tajemnice festivalu se jmenuje Jarmila Nedvědová. Ne, to není shoda jmen a zde byl vlastně počátek celého projektu. Ředitel festivalu totiž jeden víkend navštívil paní Nedvědovou na její chatě na osadě Toronto. Poté, co si na několika místech propálil kalhoty od Versaceho při pokusu zapálit doutník značky Cohiba hořící březovou kůrou, pohledl mu prudce do očí bratr paní tajemnice. Stalo se tak poté, kdy dozněla píseň století o tom, jak zpěvák platící pětistícovou bankovkou kávu u benzinového čerpadla, dostal nazpět místo drobných čtyři Eskyma. Dojetí nad velebností textu převážilo dojetí nad propálenými kalhotami a zrodilo se něco křehkého a krásného. Když manželka bratra paní tajemnice předávala ráno panu řediteli kalhoty spravené kusy vkusně vybrané celt, přidala mu ještě čísla mobilu na vedení našeho největšího folkového časopisu. Pan ředitel zákonitě pochopil, že dosavadní dramaturgie festivalu, stereotypně přehrávající rok co rok mainstreamové skladby Smetany či Beethovena, musí nudit i těch několik snobů, zahřívajících z nepochopitelných důvodů sedadla pražských koncertních síní. Pan ředitel v první řadě propustil dosavadního dramaturga pana doktora Matznera a nahradil jej osobou, jejíž jméno je zatím kryto informačním embargem, nicméně tato osoba začala okamžitě horečně pracovat, jak je ostatně jejím zvykem.

Celý projekt byl patrně slavnostně dopečen na zmíněných oslavách v Lucerně. Z drobných střípků, sestavených obětavou prací milých agentů z XYL pod vedením bývalého velitele VIII. správy StB plk. Juraje Čmucha, lze prozatím sestavit jen několik základních informací. Celý festival bude open, zejména z důvodu, že Hlavní správa hasičského sboru hl. m. Prahy nepovolila každodenní zapalování velkého ohně v Rudolfinu a v ostatních tradičních prostorách festivalu. Proto bylo dohodnuto s novým pražským primátorem, který v mládí nosil trampskou přezdívkou Skalp L, že bude vykáčena část Riegrových sadů a ty se změní ve velké westernové městečko. První den festivalu zahájí zapálením ohně písničkář Franta Vlček, kterému bude s Michalem Kněblem patřit hudební část večera. Původní zahajovací vystoupení kapely Sekvoj bylo po přátelské debatě s novým dramaturgem, trvající do časných ranních hodin, odsunuto na druhý den. Na třetí den se se vši pravděpodobností chystá vystoupení Kamelotu s novou úpravou písní Karla Hašlera. Kapela pravděpodobně doprovodí zpěvačku Zorku Kohoutovou. V každém případě bude festival zakončen Ódou na radost v úpravě Martina Hejného. Pokud to počasí dovolí, diváci uslyší a uvidí i známou operu Registrovaná partner v podání souboru Krychle. Podle odtajněných svazků organizačních pokynů nebude do prostor festivalu vpuštěn nikdo, kdo nebude oblečen do maskáčů. Pro zájemce uvádím, že firma Hugo Boss poskytne slevy. Po každém večeru se uskuteční raut z jednoho ešusu a chystají se i večery poezie pod názvem „Cancy z cancůků“. Máme se proto na co těšit. Doufejme, že přerod tohoto festivalu nebude jen první a zároveň poslední vlaštovkou na festivalových scénách a ohně kamarádství se rozhoří na všech dosud snobských jamboree, věnovaných tzv. vážné hudbě.